

SLOVENSKI NAROD.

izplača več dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 26 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pon. plača za vse leta 23 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 50 h. — Za tujo dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročne rez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petek-vrste po 12 h., če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h., če se dvakrat in po 8 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Gospodini se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in nizek uredništvo v I. nadstr., upravljenštvo pa v pritličju. — Upravljenštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Nova „čista slov. stranka“ na slovenskem Štajerskem.

S Štajerskega, 2. julija.

Na Štajerskem je šla zadnja leta naša slovenska stvar rakovo pot. Okrajni zastopi: brežiški, slovenjebistriški, ptujski in celjski so prišli v nemške roke! Važni slovenski trgi šoštanjski imajo letos nemški občinski zastop! Pridobili pa smo samo šentiljsko kmečko občino pri Špilfeldu. Pri volilni reformi smo slovenski Štajerci bili v parlamentarnem odseku porazeni ...

Žalostna perspektiva za bodočnost!

In to vkljub prekrasni slogi, ki vlada na Štajerskem med posojilnimi skimi advokati in župniki in kanoniki!

Pokažite nam le eden uspeh svoje slavne slove!

Vse je klerikalno pri nas na Spodnjem Štajerskem! Edini „Popotnik“ je značajan in napreden, v kolikor spada naprednost v njegov nepolitični program; mariborski „Gospodar“ in celjska „Domovina“ trobita složno v ultramontanski rog ...

Ta „sloga“ pritiska pri nas k tloru vse javno življenje — politično in duševno!

V politiki ni nikakšne odkrito srčnosti, o duševnem življenju Štajerskih Slovencev se pa, žal, ne more govoriti.

In vendar je štajerskih Slovencev ravno toliko ko kranjskih.

Poglaviti vzrok žalostnim našim političnim razmeram je odprta narodnostna meja proti nemškemu severu. Ako se nam ne posreči, da se združimo slovenski Štajerci v eno administrativno celoto in tako ločimo od Gradca — smo polagoma izgubljeni.

Drugi vzrok nazadovanja pa je naša proslavljenja „sloga“.

Dajte si enkrat dopovedati, go podje posojilničarji in hranilničarji

in tarokisti! Ali mislite, da je naš Štajerski slovenski kmet res tak na vdušen pristaš cerkvene politične komande? Kaj še! Ali ne vidite, kako se razširja strupeni nemškutarski „Štajerc“? O tem se je že pisalo. Naš kmet, posebno premožni kmet, je zaveden Slovenec, v narodnem oziru bolj zaveden nego kranjski kmet, in vendar sega po „Štajercu“, ker ta list in njegova stranka ne stoji pod klerikalnim vplivom in ker brezobzirno kritikuje tudi cerkvene kroge, ki ljudstvo samo izkorisčajo za svoje ultramontanske namene!

Nova šola je naučila ljudstvo tudi misliti. Kmet sliši tudi kje druge kaj, ne samo v cerkvi in v farovžu.

Ali „Štajerčeva“ stranka ima germanizatorski namen in zato je ipak nevarnost, da se vnet kmetski čitatelj „Štajerčev“ sčasoma izneveri tudi svojem narodu in se ponemškutari!

In kaj ste storili vi, častiti pravaki spodnještajerski, da se ta nevarnost prepriči? Ničesar! Vi pustite, da vabi „Naš Dom“ kmete v Marijine družbe in na božje poti — to je vse! „Domovina“ pa je itak klerikalno-složna z mariborskim „Gospodarjem“.

Z velikim veseljem smo torej pozdravili ustanovitev nove, liberalne sloveske stranke na Spodnjem Štajerskem!

Vemo, da je veliko ljudi pri nas, ki že zdavno obsojajo to našo gnilo slogo. Dosedaj si niso upali na dan. Njihov strah pa je bil na sredi votel, okoli in okoli ga pa nič ni bilo!

Samo eno vas prosim, dragi rojaki: Kadar osnujete liberalno slovensko stranko na slovenskem Štajerskem, naj bode ta stranka v resnici svobodomiselna! Le nikakšnega položišča — zaradi ljube slove!

Prvi pogoj za organizacijo močne in odločne slovenske svobodomiselnice stranke med nami pa je usta-

novitev svojega glasila, svojega časnika, ki mora biti vsaj tehnik. Tiska se lahko v Ljubljani za začetek, ker ustanovitev posebne tiskarne ni tako lahka stvar.

Samozodločno slovenskim in obenem svobodomiselnim, naprednim časnikom se da pri nas na Spodnjem Štajerskem, paralizovati pogubno delovanje nemškutarskih „Štajerčevcev“, ki niso nič drugega kot najeti agenti Pangermanije.

Klin s klinom! Z Belcebubom pa nikdar ne izženete hudiča, ljubi Štajerski Slovenci!

Ustanovite si bržkobrž svoj liberalni napredni list! Organizujte čimprej svojo napredno stranko! To je za Štajersko slovenstvo edina in zadnja rešitev!

Zato pozdravljamo iz srca ustanovitveni shod nove čiste slovenske stranke na Spodnjem Štajerskem, ki se ima vršiti v kratkem!

Vsi možje na krov! Domovina se potaplja!

Naprednjak iz Savinske doline.

Balkanska pisma.

Srbija: Po volitvah. — „Kontrači“ na delu. — Srbski tiskovni urad. — Srbi za Vilharjev spomenik. — Bolgarska: Bolgari in srbskomadžarsko prijateljstvo. — Stara Srbija in Makedonija: Nov srbski generalni konzul v Skoplju.

Belgrad, 28. junija.

— ut. Kakor sem že poročal, so zmagali pri volitvah radikalci, ki so dobili absolutno večino, a vse druge stranke so pretrpele občutne izgube. Najbolj so trpeli pri volitvah samostalci, ki so izgubili kar 32 mandatov in zato ni nobeno čudo, ako se oni sedaj počutijo zelo slabo in ako pripisujejo svoj poraz — nezavednost volilcev, ali je čudno, da pripisujejo svoj poraz tudi nasilju vladnih administrativnih organov.

Samostalci so neresni, ko pripi-

V Srbiji je vsako nasilje pri volitvah nemogoče, ker so volitve tajne, pa se nikakor ne more vedeti, za koga je volilec glasoval. Ko pride volilec na volišče, dobi kroglico iz gumija, predsednik volilne komisije mu po kaže urne, ki po vrsti stoji ena zraven druge in mu pove, kateri stranki pripada posamezna urna in potem pošeže volilec s stisnjeno pestjo v vso korno posejbo, pusti kroglico tam kjer hoče in potem pokaže odprto pest, da se člani komisije prepričajo, da je volil. Razen tega sta na vsakem volišču po dva zastopnika vsake stranke (čuvaja strankine urne) in vsi ti zastopniki posameznih strank imajo pravico, da ne podpišejo volilnega zapisnika, ako bi se pripetila kakava nerednost — a to se nikjer ni zgodilo, kar pomeni, da so bile volitve povsod pravilne.

Pri takem volilnem sistemu je vsako nasilje absolutno nemogoče. Jaz sem prisostvoval volilnemu aktu v terajšnjem okraju v Belgradu in sem se ad oculos osvedočil, da je vsak napad na slobodo volitev nemogoč, ker se pri nobenem volilecu ni moglo zapaziti, kako je glasoval. Zato postajajo oni, ki pripisujo svoj poraz nasilju administrativnih organov, smehni. Edino, kar se lahko trdi, je to, da so uradniki, ki so pristaši vladne stranke, agitirali za svojo stranko, a to ni noben greh, ker so uradniki tudi državljeni, ki imajo pravico agitirati in glasovati za kandidate radikalne stranke, a oni državni uradniki, ki so pristaši katere si bodi stranke, so delali ravno to — za svoje stranke in ravno to je dokaz, da so volitve bile slobodne, ker je malo takih držav, kjer bi smeli državni uradniki agitirati proti kandidatom vladine stranke.

Razgovor je moral nehati, kajti družba je bila prijezdila tik do Mengša in je morala ustaviti konje, ker se je iz Mengša bližala mnogobrojna družba gospodov in dam na konjih. Vesela in glasna je bila ta družba in zavzemala je vso cesto. Na celu tej družbi je jezdila ponosna, še vedno jako lepa dama v dragoceni obleki. Poznalo se je da oleč, da je morala biti ta dama enkrat nad vse krasna; dasi je bila stará že nad štirideset let, je bila še vedno sveža in zapeljiva, zlasti kadar je svoje ustne ubrala v nasmeh in pokazala svoje snežne zobe.

Poleg te dame je jezdil na desni strani bogato opravljen plemič, star kakih petindvajset let. Mladega moža so morale mučiti resne skrbi, kajti njegov pogled je bil teman in izraz njegovega lica je razodeval njegovo nejevoljnost. Časih je jezno pogledal na bledega lepega mladeniča, ki je jezdil na drugi strani rečene dame in ki je na te poglede odgovarjal z ošabnim posmehom in izvajajoče malomarnimi gestami. Menda je samo pozornost dame branila, da se nista mlada moža sprekla ali se celo sprijela.

(Dalej prih.)

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalej.)

„Najprej mislim iti naravnost v Mengesh,“ je prijazno odgovoril Krištof.

„Prav,“ je menil Krištof, „toda povejte tudi, kako mislite tam nastopiti, naj je že Nikolaj Kološki na vzočen ali naj je odstoten. Lahko ognete svoj plasč s križem. To bi bilo še najbolje, saj res prihajate iz Sveti dežele in kot križarskega junaka nas bodo sprejeli z vsemi častmi.“

„Prisegel sem pri zveličanju svoje duše, da križa ne bom več nosil na svojem plasu,“ je mirno in odločno izjavil Zlatopoljec in ne čakajo daljnega vprašanja odjezel na cesto.

„Ako prideš z nami vred sovražniku pred oči, vas bodo smatrali za premaganega spokornika, ki je utekel smrti ali pa mu je bilo prizanešeno in izpostavljeni bodo žaljivim ponizevanjem. Zato Vam še enkrat svetujem, ognite križarski plasč.“ Tako

je Krištofu prigovarjal Krištof, ali odgovor je bil zopet neugoden.

„Ne! Rajši se podvržem najhujšemu ponizjanju, kakor da bi še kdaj nosil križarski plasč,“ je prav prijazno ali odločno rekel Krištof.

„Pomislite, Zlatopoljec, kaj Vas čaka,“ je svaril Krištof. „Časih je celo smrt milejša kakor kako ponizjanje.“

Zlatopoljec je vse to preslišal in je molče dirjal naprej. Njegova družba mu je hočeš ali nočeš morala slediti.

„Ali ni to že Mengesh?“ je čez dlje časa z jasnim glasom in veselo brezskrbnostjo vprašal Zlatopoljec.

„Da, to je Mengesh in na gradu vihra zastava Nikolaja Kološkega. Strgana je že ta zastava in kot taka prava priča v deželi vladajočih razmer.“

„Saj je to res zastava kolovškega gospodarja; zdaj jo spoznam. Kako dolgo je že nisem videl! In kako ljube spomine mi obuja ta zastava.“ Krištof je govoril milo in tako prijazno, kakor bi bil Nikolaj Kološki njegov najboljši in najljubši priatelj.

„Bog ve, kaj namerava,“ je mrmlal Luka, ki je jezdil poleg Krištofa. „Morda užge vas in grad.“

„Zakaj misliš to?“ je vprašal Krištof. „Kaj ne vidiš, kako miren in ravnodušen je tvoj gospodar. Tak človek vendar ne misli na požig.“

„Jaz pa Vam prisegam pri Sata-novih rogovih in pri Belcebubovem repu, da je moj gospodar moral izmisli nekaj posebno strahovitega in grozrega, ker je tako miren in prijazen. Zapomnite si: gorje človeku, trikrat gorje mu, ako se Krištof Zlatopoljec smehl, kadar bi vsak drugi človek klel. In verujte mi: doživeli bomo še tako strašnih reči, da se bodo še peklenki rabili groze jokali.“

„Priatelj Luka, ti pač ne moreš nikdar zatajiti, da si pravzaprav hišni norec Krištofa Zlatopoljca, ne pa njegov sluga in sobojevnik,“ se je posmehoval Krištof. „Kaj nisi prej slišal, da je Krištof Zlatopoljec pripravljen, podvriči se vsakemu ponizjanju, ki ga doleti?“

„Vi ste pač še precej mladi, gospod Krištof!“ in niste naučeni, gledati ljudem v srce, je ironično odgovoril Luka. „Sčasoma se boste tega že še naučili in mislim da bo to prav dobro in koristno za Vas. Krištof Zlatopoljec je značaj, ki ga Vi še dolgo ne boste pojmili. Jaz sem vi-

del Krištofa večkrat tako postopati, da ga ni nihče razumel. Zgodilo se je, da je svoje rane mazal z octom, da bi ga huje skelele. Ali pojmite zakaj? Da bi bil utrjen proti takim bolečinam. Deset let se je vojskoval v sveti deželi in po grških otokih, dasi bi bil lahko že prej z bogatim plenom odrinil domu. Zakaj se je izpostavljal takim nevarnostim? Ker mu je neki italijanski vitez stopil na ostrgo in se ni opravičil. Krištof Zlatopoljec mu je bil skoro deset let za petami, dokler ga ni dobil in ga poslal na drugi svet. Tak je moj gospodar. Ko bi mu danes Nikolaj Kološki məgel vrnil grad, očeta in sestro — Krištof bi vendar ne opustil svojega sklepa, nego bi zanesljivo in sigurno izvršil svoj namen, kvečemu da bi ne bil pri tem tako miren in prijazen, kakor je sedaj, ko se pripravlja, da svoje sovražnike pobije, pokolje, sežge in če treba tudi sreči.“

„Luka, norec, ali misliš resno, da ima Krištof Zlatopoljec take namene?“

„Vprašajte njega, zakaj hudič, ki mu je napravil prvi načrt, gotovo sam ne pojmi, kako je Krištof ta načrt še razpredel in izpopolnil.“

junijsko revolucionjo in ki nikakor ne morejo pozabiti na one „srečne“ čase, ko sta v Srbiji vladala Aleksander in Drago. Ti ljudje so osnovali društvo „za legalno rešenje zaratniškega vprašanja“ in zahtevajo, da se oobsodijo in postreljajo izvršitelji čina od 11. junija leta 1903. Obskurne in neznačne so osebe, ki sestavljajo to društvo in zato se živ krst ne zmeni za nje, a še manj se briga za „moralno“ čuvstvovanje teh ljudi, ki so nekdaj z največjo slastjo pili narodno kri in metali v ječe najbolje sinove srbskega naroda. Vse ve, da ti „kontrači“ — pod tem imenom so znani v Srbiji — ne žalujejo za Aleksandrom in Drago, nego — za izgubljenim rajem in zato se nihič ne zmeni za nje, nego jih vse prezira.

Ali ti „kontrači“ znajo biti tudi lopovi, kar so pokazali teh dni. Dosedaj so oni v obskurnem svojem organu „Za Otačinu“, ki ga nihče ne čita, v zvezde kovali Anglijo, ki ni hotela obnoviti diplomatskih odnosa jev s Srbijo, dokler se zarotniki ne kaznujejo. Ko se je pa Anglija zadovoljila s tem, da se stavi v pokoju petorica glavnih zarotnikov in je — ko se je to izvršilo — obnovila redne odnose s Srbijo, so zagnali „kontrači“ strašen krik in začeli so se zgražati nad „nemoralno“ Anglijo. In to še ni bilo dovolj, nego so ti lopovi — drugače jih človek pač ne more imenovati — denuncirali svojo domovino pri britanski vladi, kateri so poslali prošnjo, naj ne obnovi diplomatskih odnose s Srbijo, ker da sta dva zarotnika kraljeva adjutanta!

To je pravo izdajstvo, ali uspeha ni imelo. Britanska vlada je sicer vprašala srbsko vlado, kaj je na stvari, ali srbski minister zunanjih zadev, g. N. Pašić, je odgovoril, da njemu ni znano, da bi bila dotična dva adjutanta kraljeva zarotnika, a navadna denunciacija njemu ne zadostuje, da bi to veroval. Britanska vlada se je s tem odgovorom zadovoljila in „kontrači“ so dobili — dolg nos, ki se pa še podaljša, ko pride čez nekaj dni v Belgrad novi — že imenovani — angleški poslanik.

Zarotnikov se ne sme kaznovati, ker so storili s tem, da so poslali na oni svet Aleksandra in Drago, dobro delo, kar jim je priznal tudi narod po svojih zastopnikih v narodni skupščini. Pač pa bi bilo potrebno, da se kaznujejo „moralni“ „kontrači“, ker izdajstvo domovine — in njihovo delovanje je tako — se povsod občutno kaznuje. Sicer niti „kontrači“ ne bodo kaznovani, a to zato ne, ker srbski državljanji uživajo veliko politično slobodo — in to je zasluga onih, kateri bi ti „kontrači“ radi videli na vislicah...

* * *

Vsaka država se danes briga, da ima dobro urejen svoj tiskovni urad, ker časopisje je danes prva velesila in je vsaki državi mnogo stalo do tega, da stoji v prijetljivih odnosajih s to velesilo. Silne vsote vporabljajo velike države samo za to, da je časopisje — posebno inozemske — o njenih odnosajih informirano tako, kakor je njim (državam) koristno. Časopisi se podkupujejo in potem pišejo tako, kakor je dotični državi koristno, ali v glavnem podkupovanje ne igra tukaj prve vloge, ker so redki časopisi, ki bi se dali direktno podkupiti, in zato igrajo v tem prvo in najvažnejšo vlogo tiskovni uradi, katerih zadača je, da brzojavnim in pismenim potom obveščajo inozemske časopisje o dogodkih v svojih državah in da razkrivajo tendenciozne glasove onega časopisa, ki je, — ker služi interesom svoje države — nenačlono katerisibodi državi.

Tudi Srbija ima svoj tiskovni urad že zdavnaj, ali on do najnovejšega časa ni skoraj čisto nič koristil državi. Za časa poslednjih dveh Obrenovićev je Srbija plačevala gotove inozemske liste, a tiskovni urad ni skoraj ničesar delal — k večjemu, kak dementi je postal v svet. To plačevanje inozemskega časopisov je državo izredno mnogo veljalo, a posebnih koristi od tega ni bilo in zato se je ta sistem časopisne informacije opustil takoj po izvršeni junijski

revoluciji, a več se je začelo polagati na delovanje tiskovnega urada. Ali tudi tiskovni urad ne more državi mnogo koristiti, ako ne upravlja z njim spretan človek, ki razume velik značaj te institucije. Tako je junijski revolucionji postal šef srbskega tiskovnega urada znani Živojin Balugdžić, človek, ki nobene volje ni imel za delo in je smatral svoj položaj kot neko sinekuro, kjer ni treba mnogo delati, nego samo plačo pobirati. Razen tega se ta človek ni hotel držati direktiv, ki mu jih je dajal predpostavljeni mu minister, nego je deloval celo v nasprotni smeri, kakor je hotel voditelj zunanje politike in zato je v kratkem moral zapustiti svoj položaj v tiskovnem uradu.

Nova era v srbski časopisni informacijski službi je nastopila, ko je postal šef tiskovnega urada Ivan Ivanić. To je izredno delaven človek, spretan časnikar in izborn poznatev Balkana, posebno stare Srbije in Makedonije, kjer je celo vrsto let v različnih mestih služboval kot konzularni uradnik in kot konzul. Od kar je on stopil na čelo tiskovnega urada, izvršuje to svojo zadačo izborno in zasluga je Ivana Ivanića, da skoraj cela Evropa v današnjem trgov. konfliktu med Srbijo in Avstro-Ogrsko stoji na strani Srbije. Da se je to doseglo, je delal — in dela tudi sedaj — šef tiskovnega urada dan in noč — več, kakor mu nalaga dolžnost. Tudi srbsko-madžarsko prijateljstvo, ki Srbiji toliko koristi, je posledica neutrudnega dela šefa srbskega tiskovnega urada, ki je popolnoma zmožen madžarskega jezika, pa je stopil v zvezo z madžarskimi listi, a potem z brzjavno agencijo „Magyar Tudosító“ in je z žilavo vztrajnostjo propagiral idejo srbsko-madžarskega prijateljstva. Na srbsko časopisje je vplival, da se je z vso vnemo zavzel za Madžare v njihovi borbi proti Dunaju — in to je zelo dobro vplivalo na vodilne budimpešanske kroge, ki so začeli vračati Srbom milo za drago.

Minister zunanjih zadev g. Nikola Pašić ve, kot dober politik, cenni moč časopisja in ker ima tudi spretnega šefa tiskovnega urada, bo ta važen odsek ministrstva zunanjih zadev gotovo še bolj napredoval, a s časom se povzpne na popolno višino od cesar bo država imela velikih koristi.

Sedaj se namerava osnovati „Srbska brzjavna agencija“ — inako se ideja realizira, bo to v prvi vrsti zasluga delavnega šefa tiskovnega urada g. Ivana Ivanića, ker on neprestano naglaša potrebo te važne institucije, katere so uvedle skoraj vse države, ki imajo od tega tudi ogromnih koristi.

* * *

Slovenec, g. Janko Vukasović-Štibil, srbski podpolkovnik in polveljnik orožništva, je nabral med svojimi tovariši, častniki, 50 K za Vilharjev spomenik in je vstopil že odspolal dotičnemu odboru v Postojni.

To je menda prva vsota, katero so bratje Srbi poslali za spomenik slovenskemu pesniku in to je zasluga g. podpolkovnika Vukasovića, ki ni pozabil svoje slovenske domovine, četudi že čez 30 let živi v Srbiji. Kot srbski častnik, on je dober Srb ali tudi dober Slovenec, kar je pač mogoče — saj je to en narod. G. Vukasović se — kot častnik — ne more početi s politiko in se ne peča, ali zato živo deluje na tem, da Srbi čim bolj spoznajo Slovence in tudi druge Jugoslovane, ker on je odločen in mladeničko navdušen Jugoslovan — in zato dela tudi na tem, da se jugoslov. ideja razširi — med srbskimi orožniki, katerim stalno priporoča, da se naročajo na belgrajski tednik „Slov. Jug“ — in ne brezuspešno, ker je med orožniki od vseh srbskih listov najbolj razširjen ravno „Slov. Jug“. On je izposloval tudi to, da se je belgrajski častniški kazino naročil na „Slov. Narod“, zagrebški „Pokret“ in spljetko „Slobodo“.

Slovence gotovo obraduje srbski prispevek za Vilharjev spomenik. To je morebiti prvi dar, ki so ga bratje

srbi poslali Slovencem, ali on ni poslednji; nego se bo v tej smeri nadaljevalo, ker slobodni Srbi so začeli voditi račune o zasluženih svojih bratih, katerim hočejo pomagati.

* * *

Bolgari so se v začetku držali zelo rezervirano napram pojavitajočemu se srbsko-madžarskemu prijateljstvu, ali sedaj so se tudi oni zganili. Teh dni je izšel v najuglednejšem bolgarskem dnevniku, sofijskem „Denu“ članek, v katerem se predlaga, da se začne delovati na jugoslovansko-madžarskem prijateljstvu. „Den“ predlaga, da se zato povabi v Sofijo k otvoritvi II. jugoslovanske razstave madžarske časnicarje in politike. Takrat bodo zbrani v Sofiji prvi kulturni in politični delavci jugoslov. (umetniki, književniki in časnikarji), pa bi se lahko postavil temelj jugoslov.-madžarske zveze.

Ideja je dobra in želeti bi bilo, da se izvrši. Napredni Slovenci proti nji gotovo ničesar ne bodo imeli, a na klerikalne Slovence, ki smatrajo Madžare za „upornike“, zato, ker se bo rijko za svojo neodvisnost in slobodo — kar je ne samo pravica nego tudi živiljenjski interes vsakega naroda — se ozirati ni treba. Oni nacijo naalne ideje nikakor pojmili niso in je tudi nikdar pojmili ne bodo. Oni Slovenci pa, ki so pripravljeni začeti odločeno borbo za neodvisnost in slobodo naroda, stopijo radi v vsako zvezo, v kateri bi svoje ideale lahko ustvarili. In jugoslovansko-madžarska zveza bi nam lahko dala ono, kar gotovo vsak Slovenec, ki gleda v bodočnost, želi svoji domovini.

* * *

Dosedanji srbski generalni konzul v Skoplju, g. Mihajlo Ristić, je imenovan poslanikom v Bukareštu, a na njegovo mesto pride g. Ivan Ivanović, šef politično-prosvetnega oddelka v ministrstvu zunanjih zadev.

Mesto generalnega konzula v Skoplju je zelo važno in zato ga morajo zavzemati delavni in spretni možje. Tak mož je bil g. M. Ristić in tak je tudi g. I. Ivanović, ki je ne samo vzoren uradnik, nego tudi izredno dober poznavalec makedonskih razmer. Eno in drugo se zahteva od srbskega generalnega konzula v Skoplju in g. M. Ristiću se ni moglo najti boljega naslednika, kakor je g. I. Ivanović, ki je sicer še mlad mož, ali rutiniran uradnik, ki s skrupulozno točnostjo vrši svojo dolžnost, a dela tudi več, kakor bi moral.

Volilna reforma.

Dunaj 2. julija. V odseku za volilno reformo se je danes nadaljevala debata o Galiciji. Pri seji sta bila navzoča ministrski predsednik baron Beck in minister Bienert h.

Pred prehodom na dnevni red se je oglasil za besedo Vsenemec Malik. V svojem govoru je protestiral proti nečvenemu terorizmu socialnih demokratov v zadavi volilne reforme ter z ozirom na to predlagal, naj bi odsek za teden dni prekim svoje seje. V slučaju, da bi se ta njegov predlog odklonal, je zagrozil, da on in njegov tovariš Stein v bodoče ne bosta več pustila v odseku nemoteno govoriti zastopniku socijalnih demokratov.

Proti tej grožnji je predsednik dr. Ploj odločno protestiral.

Odsek je Malikov predlog odklonal in začel z razpravo §§ 34 in 35 drž. zborovskega volilnega reda za Galicijo.

Poslanci Bobrzynski, Vasilko in Starzyński so govorili o kompromisnih pogajanjih med Poljaki in Madžari. Poslane dr. Kramar je izjavil, da imajo kompromisna pogajanja samo ta smoter, da se doseže mirno sporazumljenje med obema narodoma v Galiciji. Ker so Poljaki naklonjeni sporazumu, se je nadejati, da se posreči doseči pošten kompromis. Z ozirom na to je dr. Kramar predlagal, naj se glasovanje o razdelitvi galicijkih mandatov odloži tako dolgo, dokler se ne dosegne kompromis med Poljaki in Madžari. Ko sta v isti zadavi še govorila dr. Pergelt in Abrahamowicz, je predsednik prekinil razpravo o Galiciji ter odredil debato o Buko-

vini. Razprave so se udeležili posl. Glabinski, Choc, dr. Ouciul, dr. Gross in Vasilko. — Prihodnja seja bo jutri ob petih popoldne. Na dnevnem redu te seje je: specjalna razprava o Bukovini, nadaljevanje debate o Galiciji in eventualna razprava o Predarlški.

Dunaj 2. julija. Pri konferenci zastopnikov slovanskih strank je maloruski poslanec razpravljal o položaju in naglašal, da je od 27 mandatov v Galiciji, ki so odkazani Madžarom, zagotovljenih samo 9. Vsled proporcionalnega sistema bi se morda to število povečalo na 18, da bi torej Madžari v resnici dokili mesto 27 jim namenjenih mandatov samo 18. Na konferenci se je razpravljalo o sredstvih, da bi se ugodilo maloruskim pritožbam. Končno se je sklenilo, naj se preorni volilni okraji razdele v dva dela in naj se za te odpravi proporcionalni volilni sistem. Vendar se pa dosedaj še ni posrečilo, doseči kompromisa med Poljaki in Madžari. Sicer se pa pogajanja še nadaljujejo in posreduje v tem oziru dr. Kramar.

Značilen govor podpredsednika gospodarske zbrane.

Liberce 2. julija. Danes si je ogledal razstavo tudi podpredsednik gospodarske zborne knez Auerberg. Pri tej priliki je imel govor, v katerem je resignirano naglašal, da nemšto v Avstriji izgublja svojo premoč in se mora umikati ljudstvom, ki so tekoma časa zrastla v kulturne narode, opremljene z vsemi atributi prosvete. Toku časa se ne da upirati, ako pa bodo Nemci narodno zavedni in ako bodo glasno povsod naglašali svojo narodnost ter se zanjo borili, bodo slej ko prej imeli vodilno vlogo v Avstriji.

Nagodbena pogajanja.

Budimpešta, 2. julija. Danes so načrti referentov glede nagodbe med Avstrijo in Ogrsko na obeh straneh že dogovorjeni, vendar se smatra za nemogoče, da bi se doseglo popolno sporazumljenje med delegatimi te tekmo tega poletja. Tok razprav zavira zlasti to, da cesarja, ki hoče biti o razpravah glede nagodbe načrtočno informiran, poleti ni na Dunaju. Zato se namerava nagodbena pogajanja odgoditi do konca meseca avgusta ali pa do začetka septembra, v katerem času se cesar zopet vrne na Dunaj.

Radi cesarjevega obiska v Jabloncu.

Jablonec 2. julija. Kakor je znano, je dal mestni magistrat o prički cesarjevega obiska odstraniti franfurterske zastave in ulične tablice v Bismarkovi ulici. Radi tega dogodka so včeraj Vsenemci sklicali velik shod, na katerem je govoril posl. Wolf, ki je ljuto napadal zlasti jablonskega župana Posselta.

Končno se je sklenila resolucija, v kateri se izreka Posseltu nezaupnica in se ga pozivlja, da odloži svoje mandate v občinskem zastopu, v okrajnem odboru in v dež. zboru. Župan Posselt pa je izdal včeraj izjavu, v kateri zatrjuje, da ni dal ukaza odstraniti zastav in Bismarkovih uličnih tablic, marveč da je o tej zadevi šele zvedel, ko se je o njej govorilo v drž. zboru.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 2. julija. Danas je seja ogrsko-hrvatskega državnega zabora je bila zelo kratka. Pred prehodom na dnevni red je dal v imenu neodvisne stranke posl. Csizmoldia izraza svojemu ogorčenju o groznom pokolu Židov v Bjalostoku. V jutrišnji seji se prične debata o adresi, ki bo brez dvoma trajala dleča. Posl. dr. Polit bo vložil v imenu narodnognega kluba poseben načrt adres. Razprave o adresi se bodo udeležili vsi poslanci ogrskih narodnosti.

Odkritje Kossuthovega spomenika.

Budimpešta 2. julija. V Kecskemetu so včeraj slovesno odkrili

spomenik Ljudevitu Kossuthu. Slavnosti so se udeležili minister Kossuth, predsednik državnega zabora Justh, mnogo poslancev in veliki župan Gulner. Spomenik stoji na prostoru, kjer je Kossuth 1. 1848. pozivljal narod na boj proti Avstriji. Slavnostna govora sta imela posl. Szappanos in Hock. Ministrski predsednik dr. Wekerle je brzjavno opravil svoja odsotnost. V imenu vlade je položil ob vznožje spomenika krasen verec dr. tajnik Sztereniy. Na banketu je govoril tudi minister Kossuth, ki je naglašal v svojem govoru, da se bodo ideje Ljudevita Kossutha sedaj uresničile, ki si je priborila vlado neodvisna stranka.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 2. julija. V dumni se nadaljuje razprava o zborovalnem zakonu. Profesor Kovalevski je ostro kritikoval načrt zakona, ki ga je sestavila komisija, obstoječa po večini iz članov konstit.-demokratske stranke, ter naglašal, da je dotična zakonska predloga za zastopnike delavstva absolutno nesprejemljiva.

Petrograd 2. julija. Preiskovalna komisija ministrstva notranjih zadev o pokolu Židov v Bjalostoku je dognala, da so izgrede povzročili dva policijska komisarja, dva pristava in 14 redarjev. Pri tej priliki je imel govor, v katerem je resignirano naglašal, da nemšto v Avstriji izgublja svojo premoč in se mora umikati ljudstvom, ki so tekoma časa zrastla v kulturne narode, opremljene z vsemi atributi prosvete. Toku časa se ne da upirati, ako pa bodo Nemci narodno zavedni in ako bodo glasno povsod naglašali svojo narodnost ter se zanjo borili, bodo slej ko prej imeli vodilno vlogo v Avstriji.

Petrograd 2. julija. V južni Rusiji in na Kavkazu je zopet izbruhnila revolucija. V Sebastopolu so se revolucionarji pridružili tudi kozaki. V Batamu se je uprla artillerija.

Petrograd 2. julija. Angleški brodovje dospe v Libavovo 26

kondanega sveta 1 ha. Škode je 500 krov.

— **Vojški izgred.** V vasi Gorje v neposredni bližini Gor. Logatca je v hiši št. 2 gostilna, kjer so vojaki te dni vprizorili velikanski izgred. Najprej so se stekli med seboj in vse demolirali; razbili so mize in stole, steklenice in kozarce in kar jih je sploh prišlo pod roke. Ko je prihitel obč. redar, jih miril in jih nagovarjal, naj plačajo ceho in škodo, so napadli vojaki njega in ga grozovito zdelali. Mož je težko ranjen. Končno so vojaki z bajonetni začeli poditi ženske in otroke po travnikih, da je bil nepopisen vršč in je vladal vso noč še silen strah po vseh hišah.

— **Iz Lukovice.** Preteklo soboto nas je zapustil naš orožniški stražmešter g. Jožef Puntar. Odšel je v Pulj, kamor je imenovan poštunski asistentom. On je bil blaga duša in povsod priljubljena oseba. V izvrševanju svoje težavne službe bil je vedno prijažen, in nikdar ni iskal prilike, da bi koga šikaniral. Poleg tega bil nam je pa tudi v družbenem življenju nemadomestljiv. To občutilo bo najbolj naše pevsko društvo „Zarja“ na Brdu. On in njegova ljubeznijska gospa soproga sta bila ves čas trdna in vztrajna opora temu društvu. Sploh, g. Puntar si je znal povsod s taktnim nastopanjem pridobiti mnogo na časti in ugledu svojega stanu. Naj bi našel ta vzor-stražmešter med ostavljenimi tovarši mnogo posnemova cev! Njemu in njegovi gospo soprogi pa kličemo še enkrat iskreno: Bog Vaju ohrani še mnogaja leta v prijaznem spominu na nas!

— **Ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Kamniku** praznujeta god slovenskih apostolov na predvečer 4. julija z velikim umetnim ognjem na Mallem gradu. Sodelovalo bode tudi pevsko društvo „Lira“ ter mestna godba. Dne 5. julija se pa daruje v samostanski cerkvi sv. maš ob 8. uri zjutraj.

— **Trgovino z deželnimi pridelki Ivana Majdiča v Kranju** sta vzel v najem l. t. m. Anton in Joško Majdič, ki sta imela sedaj enako trgovino na Trati pri Škofji Loki.

— **Nesreča.** Lesnega trgovca Frana Zupanca, po domače Cajhna na Lancovem pri Radovljici je udaril odtrgani jermen pri turbinski napravi s tako silo, da mu je izbil oko in pretesel možgane.

— **Na Triglavu** sta bila kot prva v tem letu dva planinska voditelja, ki sta pripeljala tja nekega prškega planinca. Na Triglavu je še toliko snega, da ni bilo Aljaževega stolpa nikjer videti.

— **Dva rudokopa utonila.** V Rinži pri Kočevju sta utonila rudokopa 16letni Peter Cimperič in 19letni Pavel Gasparič. Plavatista znala, vendar sta se preveč daleč upala v vodo, ki ju je potegnila s seboj.

— **Zupan pa tak!** V Knežaku imajo nekaj časa sem klerikalnega župana, ki pa ima to smolo, da je dobil pred kratkim 5 dni zapora.

— **Iz Št. Vida pri Vipavi** se nam piše: Pri nas so se jeli letos večkrat prikazovali tato. Pred mesecem dni so ponoči z močnimi koli hoteli izriti železne križe iz oken hiše g. poštarja Fr. Kavčiča, pa so bili prepodeni po mimočočih ljudeh. Dne 18. m. m. so se na enak način hoteli spraviti v hišo trgovca g. Ivana Premruja na Ložicah. Tudi tam so bili pregnani po možu, ki spi vsak večer v hiši kot čuvaj. Na praznik sv. Petra in Pavla pa je hotelo ponoči napasti posestnika Žvana iz Ložic, ki se je vračal od čveterenja (furata) iz Razdrtega. Mož pa je bil srčen in je baje enega tolovaja dobro pomagal s trikelcem. A 30. m. m. se je po cesti od Orehovice proti Vrabčam vedno potikal in zasledoval neki iz Trsta izgnani Gričec trgovca češenj iz Budanje. A možu se je zdel sumljiv in Budanje se mu je umikalo tako, da je naposled Budanje prišel skor v Orehovico. Vidi se torej, kako potrebna bi bila že večkrat zaželjena orožniška postaja. Dne 29. m. m. na praznik sv. Petra in Pavla, nas pa presene plat zvona ravno, ko so se ljudje vračali od litani. Gorela je šupa (klanjica) in hlev posestnika Fr. Völka iz Hrašč pri Št. Vidu. Mož je bil pri litaniyah, žena pa za varha doma. Med litanijskimi je šla po nekaj hrušk, ta čas pa začne goreti voz sena tik pred hlevnimi vrati stoječ. Voz sena se vname, klanjica in hlev začeta goreti. Začgalj so otroci. Ko je prihitel požarna bramba, je bila živina že mrtva. V dimu je poginilo 8 glav živine. Med njimi pa lepih volov, vrednih 1000 K. Rešiti živine ni bilo mogoče, dasi so pretrgali zid na nasprotnej strani vrat. Revez je vsega pomilovanja vreden in blag mož. Zavarovan je bil za malo neznavno vstopo. Zgorela pa mu je tudi vsa krma, kar jo je imel na hlevu, oziroma uničena po dimu, dva voza, nov sod, stiskalica za vino in druge gospodarske potrebščine. Lepo bi bilo, da mu vse

pomorem zopet z milodari; kajti kmet brez živine je človek brez duše. Na noge torej vrli Sentvidci!

— **Nego je zlomil deblo** 15-letni posestnikovi hčeri Jos. Skrl iz Vrhpolj pri Vipavi, ko je počivala na kupu zloženega lesa.

— **Slovensko trgovsko društvo za Štajersko** je imelo v nedeljo ustanovni občni zbor, na katerem so bili izvoljeni: Peter Kostič za predsednika, v odboru pa: Ravnkar, Diehl, Vavken, Anderwald, Leskošek in Pajk. Trgovsko društvo „Merkur“ je zastopal K. Meglič.

— **Iz Št. Jurja ob Taboru** se nam piše: Neka „častitljiva“ oseba se je čutila poklicano, da se obregne nedavno v „Slovencu“ v previdni distanci v mojo osebo. Šolske oblasti ščuva, naj gredo po kostanj v žrjavico za njih prozorne namene. Morebiti misli, da je službovali v takem kraju, kjer še nikdar noben učitelj ni imel miru in potrebne podpore, bogisgavedi kakšna sreča!? Vsak si je še želel, da izgine brez sledu. Ker je ves dopis, ne le kar zadeva mojo osebo, nadvise nizkoteni in odijozen, da bi bilo pod mojo častjo, ukvarjati se še nadalje z njim. Obenem prosim sl. uredništvo, da blagovoli potrditi, da podpisani ni dopisnik ni enega dopisa iz Št. Jurja ob Taboru. (Potrjujemo. Uredništvo „Slovenskega Naroda“ — Ivo Petrak, učitelj.)

— **Velikega lisjaka so ustrelili pri Sv. Jederti na Štajerskem.** Klatil se je že dolgo po onem kraju, a postal za svojo gorečnost v pobiranju kokoši žrtev svojega poklica.

— **Jesihovo kislino je pil** 4-letni sin posestnika Fajs v Novi vasi pri Celju je bil jesihovo esenco, misleč, da je voda. Otrok je v groznih bolečinah umrl. Oče celih 13 ur ni šel po zdravnika, da je bila potem vsaka pomoč odveč.

— **Ogenj v Gorici.** V Gorici sta v petek pogoreli 2 lopi izdelovalca vozov Ivan Zuttioni. Škode je 15.000 K. Ognjegasni dom je le 50 korakov oddaljen od sedanjega pogorišča, vendar so ognjegasci rabili pol ure, predno so prišli na lice ognja, a še niso ni gasili, ker so imeli vse raztrajne cevi.

— **Utonila je** v Soči 45letna Irena Rolič, vdova finančnega respondejenta. Padla je najbrž po nesreči v vodo. — Ravno tako je po nesreči utonil v Soči 25letni mizar Edward Andlovec iz Št. Jurija pri Ajdovščini.

— **Nesreča na železnici.** Med Prosekom in Nabrežino so našli na tiru 25letnega železniškega delavca Černjava iz Gabrovice. Odtrgano je imel roko in obe nogi. Čez dve uri je umrl. Černjava je najbrž prišel pisan na tir, kjer se je spotaknil ob relzo in tam obležal, dokler ga niso povoženega dobili železniški uradniki.

— **Atentat s samokresom.** Josipina Sfredo v Trstu je imela ljubavno razmerje z bratrem Olivom Sfredom, katerega se je pa naveličala in ga pustila. To je pa tega tako bolj, da je ustrelil dvakrat na dekleta, ne da bi jo ranil, ustrelil pa je tudi na prihitelega redarja, a ga tudi ni zadel. Napadalec je ušel.

— **Zastrupili** se je 34letni železniški poduradnik Andrej Cerkvenik v Rojani pri Trstu s karbovovo kislino. Cerkvenik je bil ozelenjen, a je imel ljubavno razmerje z neko drugo omogočeno žensko, ki je pred kratkim umrla. To ga je tako žalostilo, da je šel v smrt.

— **Na Učku** (1396 m.) Iz Opatije, bisera Liburnije, je eden najlepših izletov na mogočno Učko, za ta izlet se rabi 6 ur. Trud se ti izplača v vsakem ozirom, ker imaš z Učke najkrasnejši razgled čez ves istrski polotok do Benetk, čez Kras od Nanosa do Snežnika in obali Hrvatske do Velebita. Tudi triglavsko pogorje se ti pokaže pred oči ter te odskoduje za trudopolni pot. Ako se pa hoče manj trudit, lahko vzameš voz, ki te popelje do koče nadvojvodinje Stefanije (953 m.) Iz Opatije jo kreneš po znanem Križišču na kralja Karola štališče mimo potoka Vrutki, vedno skozi gozd lavorik, po modro zaznamovanem potu mimo razvalin cerkve sv. Lovrenca do vasice Zadka, potem po državni cesti naprej, dokler te stranski pot ne poipelje v 10 minutah do zadnje večje občine Veprinac (519 m.). Od cerkve je krasen razgled na okolico in tudi gospodinjstva. Blaginja, te bode zadoljivila z dobro jedjo in pijačo. Iz Veprinca jo krenemo zopet nazaj na državno cesto ter po isti naprej do k o e n a d v o j. Stefanije. Med potoma ki pelje večinoma po prostih od solnca posijanih krajih, se ti divi okno nad pogledom na Iko in Lovran, Reko in Kastar ter na vse otroke Kvarnera. Kočki, je last juž. železnice, je celo leto otvorjena. V koči je 8 lepih sob, skupno prenočišče, pa tudi sa želodec se da nekaj dobiti. Koča ima telefonsko zvezo z Opatijo. Sedaj zapustiš cesto ter kreneš po dobrem, a strmem potu, ki je modro zaznamovan, skozi gozd in čez

male travnike proti vrhu. Malo pod istim stala je svoj čas kočica, ki so jo pa nekoliko pastirji, nekoliko pa nevihte in burja razdalji, tako da samo razvaline še pridajo, da je enkrat obstala ter zaradi malomarnosti ljudij morala tak konec storiti. Ako se hoče odpočiti ali pokrepčati moraš to storiti pod milim nebom in vsak hribolazec ve, da to, posebno zadnje ni kaj prijetno, posebno še ker ti navadno pihlja oster vetrč čez greben. Priporočljivo je, začeti to turo zvečer, da si za solnčni vzhod že gori. Odpre se ti diven pogled na vse strani. Tudi je dobro, da vzameš s seboj jed in pijačo, osobito pa od koče do vrha ker gori ni nobene stvari dobiti. Z vrha, jo lahko krenej, istim potom nazaj do vasi Vel a Učka z lepim cesarja Josipovim vodnjakom, potem naprej do postaje Lupoglava, od koder se lahko popelješ v Pazin, ki leži na progi Pulj-Trst. Tudi te pelje iz sedla precej dober pot do studenca pri vili Monte (995 m) in potem po dolini Draga v Moščenisko Dragoin od tam skozi Lovran, Iko v Opatijo. Od vile Monte te pa tudi popelje pot mimo par hiš po slabem in strmem potu v Novo vas in od tam do vasi Cepič, ki leži na jezeru istim imenom. Iz Cepiča lahko krenej zopet v Pazin, ali pa po cesti skozi Fianono v Beršč od koder se lahko z ladjo popelješ v Opatijo ali pa na Reko. Povodno ustanovnega zborna Istrske podružnice slov. plan. društva, ki bo v nedeljo dne 8. julija na Učki nameravajo tudi Opatiji prirediti mal izlet na tega velikana Istre, ter je upati, da se istega udeleži kolikor mogoče mnogo občinstva. R.

— **Pretepaljot železniški uradnik.** Kakor smo počrčali, je železniški pristav Škrbatal v Rožu v Istri brez vsakega vzroka udaril in vrgel čez ograjo mladeniča Anton Vezič. Vezič je bil pameten, pa je tožil Škrbetalu, ki je bil obsojen na 64 K kazni. Ko je zvedel, da so pisali o njegovem finem nastopanju slovenski in hrvatski listi, imenoval jih je „schundblätter“, bralce teh listov pa „butce“. Ali bo železniška uprava trpela še kaj dolgo, da bo ta človek pretepal naše ljudstvo in ga narodno žalil?!

— **Slovensko akademično društvo „Ilirija“ v Pragi.** III. redni občni zbor slovenskega akad. društva „Ilirija“ v Pragi se vrši 4. mal. srpanja 1906. ob 8. uri zvečer v prostorih restavracije „U Pokorných“. Slovanski gostje dobrodoši!

— **Prelep kos slovenskega sveta** vidimo ta tened v panorami-kosmorami pod Narodno kavarno, kjer so razstavljene znamenitosti Istre. Najlepše slike zavzema seveda Opatija, a tudi ostale so vredne, da si jih vsak pride ogledat. Prihodnji tened Krkonoši.

— **Konj — gost.** V petek zvečer je policijski stražnik, ki je napovedoval policijsko uro, prisel na Poljanski cesti v neko gostilno, v kateri je sredi sobe stal konj in brav z užitkom pil pivo, s katerim sta ga naličala njegov gospodar in gostilničar. Ko je stražnik vprašal, čemu da je konj v gostilniški sobi, se mu je reklo, da je prisel konj gostilničarju voščit za god in da ga je zaradi tega peljal v sobo in mu dal peti piva.

— **Aretovana** je bila včeraj brezposelna služkinja Ana Tomšetova, rojena leta 1881. na Dvoru pri Litiji. Tomšetova ima za место prepovedan povratek in je imela pri sebi 108 K 66 vin. denarja. Ker je bila včeraj na sejnišču in je znana goljufica, oziroma tatica, sumijo, da je ukradla delavčevi zeni Ivan Kersičevi iz žepa denarnico, v kateri je imela 106 K. Oddali so jo sodišču. Tomšetova je bila že 11krat kaznovana.

— **Ukradene** so bile včeraj z nekega dvorišča v Trnovem tri kokoši, vredne 6 K.

— **Neprevidno ravnanje z orožjem.** Dne 30. t. m. popoldne je prisel F. T. v Zalaznikovo filialko na Sv. Petra cesti kupovat slăščic. Pri kupovanju je potegnil iz žepa nabasan samokres, ki se mu je sprožil, a se k sreči ni pripetila druga nesreča, kjer da je krogla razbila šipo v izložbenem oknu in napravila 6 krov.

— **Tatvina.** Včeraj ob polu 7. zvečer je bilo na glavnem pošti ukrazeno kolo prostaku c. in kr. 27. pešpolka Hermanu Niedererju. Kolo je vredno 130 K. Tat je še neznan.

— **Tatvina ali nagajljost?** V noči od 1. na 2. t. m. je v gostilni na Radeckega cesti št. 2 nekdo ukrazeno kolo prostaku c. in kr. 27. pešpolka Hermanu Niedererju. Kolo je vredno 130 K. Tat je še neznan.

— **Stepli** so se v nedeljo na Savi pri Jesenčanah in Franceta Zupana na desnem stegnu z nožem tako poškodovali, da so ga morali pripeljati v delno bolnišnico.

— **Vlomil** je danes ponoči neznan tat na Vočnikovem trgu v zaborju kramarja J. Goldschlägerja. Tat je bil

najbrže prepoden, ker ni ničesar ukrašel. V zaborju je pustil male škarje.

— **Leteč je prilej** na tukajšnji letni semenj 38 židovskih kramarjev. Dosedaj jih še ni bilo nikoli toliko število.

— **Bledavko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 45 Hrvatov. V Hebi je šlo 25, s Pruskega pa je prišlo okoli 100 Hrvatov. Na Dunaj se je odpeljalo 35 zidarjev.

— **Izgubljene in najdeno redi.** Sprevdnikova žena Helena Vidervoljeva je izgubila denarnico z manjšo vsoto denarja. — Učiteljeva soproga Marija Peganova je našla srednjo vsoto denarja. — Istotako je našel poliojski stražnik J. Ovsec nekaj denarja. — Solski učenec Fran Tesar je našel zlato zapestnic. Vse najdeno reči se dobre na magistratu. — Izgubljen je svilnat „reform“-dežnik s srebrnim okovom, vreden 15 K. — Neka dame je izgubila zlat medailjon, v katerem sta sliki dečka in dekle. Pošteni najditelj dobi 10 K nagrade. — Kurjačeva žena Frančiška Mahkotova je izgubila denarnico z 10 K. — Učitelji F. K. je izgubil očala, vredna 8 K. — Služkinja Marija Vrtačnikova je našla srednjo vsoto denarja.

— **Ljubljanska društvena godba** priredila danes zvečer v restavraciji pri „Novem svetu“ (Marije Terezije cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlanim plačajo 40 vin. — Jutri zvečer bo na vrtu hotela „Ilirija“ društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlanim plačajo 40 vin.

— **Koncert v „Švicariji“.** Jutri koncertuje v „Švicariji“ polnoštevilna vojska godba pod osebnim vodstvom kapelnika g. Christofa. Začetek koncerta ob poluosmih zvečer. Vstopnina 60 vin.

— **Semenj.** Dne 2. t. m. je bilo na letni semenj prignanih 1042 konj in volov, 353 krav in telet, skupaj 1395 glav. Kupčija je bila pri goveji živini kakor tudi pri konjih dobra.

— **Meteor. mesečni pregled.** Minoli mesec junij je bil topel in precej moker. — Opazovanja na topomeru dado

463.720 K 36 v. stanje hipotečnih posojil 1.052.820 K 28 v. denarni pravni 379.541 K 49 v.

Saro strjeno in tekoče glicerin. **mjilo** napravlja kožo belo in nežno. Dobi se povsed.

Zahvala.

Podpisana odbora ištejeta si v prijetno dolnost izreči najprisrčnejšo zahvalo slav. občinstvu na obisku veselice dne 17. junija l. t. za podarjenje lepe dobitke in preplačila. Prečastitemu prvomestniku monslnoru Tomu Lupanu za pomenljivi govor. Gospodčini Manici Komarovici za šaljivi nastop. Slavnemu plevskemu društvu "Merkur" za resnično dovršeno petje. Slavnima odboroma Šent petrskih podružnic za kolegjalni poset. Ščankam prodajalkam za marljivo spečavanje sreček in vetrk.

Udružena odbora šenklavško-franciškanska in šentjakobsko-trnovske češki podružnice sv. Cirila in Metoda.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 27. junija: Albin Šorl, delavec sin, 21 mes. Strelške ulice 15, jetika.

Dne 29. junija: Jožef Javornik, posest. 2 dni, Ilovica 1, življenske slabosti. — Ursula Bratovič, hišna oskrbnica, 45 let, Nove ulice 5, jetika. — Marijan Keržič, dečka, 78 let, Radeckega cesta 11, vslad raka.

V deželnih bolnicah:

Dne 28 junija: Marija Hribar, dñinaria, 70 let, ostarlost.

Dne 29 junija: Vincencij Šarlak, kajžar, 57 let, jetika.

Dne 30. junija: Fran Hribar, kajžarjev sin, 13 let, Cholestea toma ant. Tym. — Fran Strukelj, mestni ubožec, 70 l., ostarlost.

Dne 1. julija: Marija Čič, dñinaria, 37 l., jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani". Uradni kurzi dun. borze 2. julija 1906.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
42% majška renta	99.75	99.95
42% srebrna renta	99.65	99.85
42% avstr. kronska renta	99.75	99.95
4% zlata	117.90	118.10
4% ogrska kronska renta	95.25	95.45
4% zlata	118.50	113.70
4% posojilo dež. Kranjske	99.15	100.15
4% posojilo mesta Špljet	100.50	101.50
4% Zadar	99.70	100.70
4% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.70	101.30
4% češka dež. banka k. o.	99.50	100.30
4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.85	101.85
4% zast. p. kom. k. o. z 10% pr.	100.25	101.25
4% zast. pisma Inverst. hranilnice	105.50	106.50
4% zast. p. m. ogr. centr. hranilnice	100.20	106.70
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100—	100.20
4% obil. ogr. lokalnih želenj d. dr.	100—	100.40
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	100—	101—
4% prior. dolenskih žel.	100—	101—
4% prior. žel. kup.	100—	101—
4% avstr. pos. za žel. p. o.	100—	101—
Srečke od I. 1860%	205.50	209.50
" od I. 1864	280—	282—
" tiskske	156—	158—
" zem. kred. I. emisije II.	289—	294—
" ogrske hip. banke	289.50	294.50
" srbske a frs. 100% turske	21—	268—
Basilika srečke	163—	164—
Kreditne	23—	25—
Inomostske	468—	478—
Krakovske	79—	8—
Ljubljanske	85—	92—
Avt. rdeč. križa	57—	62.50
Ogr.	49.75	51.75
Rudolfove	30.75	32.75
Salzburgske	58—	63—
Dunajske kom.	71—	77—
Delinice	522.50	532.50
Južne železnice	164.75	165.75
Družavne železnice	670.50	671.50
Avstri-ogrsko bančno deln.	1696—	1706—
Avstri. kreditne banke	664.25	665.25
Ogrske	803.50	874.50
Premogokov v Mostu (Brux)	242—	244—
Alpski montan	67.5—	680—
Praške žel. ind. dr.	571.75	572.75
Rima-Murányi	270—	2725—
Trboveljski prem. družbe	571.50	572.50
Avstr. orožne tovr. družbe	270—	274—
Ceške sladkorne družbe	592—	598—
Value	142.50	147—
Zitne cene v Budimpešti. Dne 3. julija 1906.	11.34	11.38
Termin	19.16	19.20
Senica za oktober . . . za 50 kg K	50	6.44
" oktober	50	6.18
Sovereigns	23.47	23.55
Marke	23.98	24.06
Laski bankovci	117.45	117.65
Rublji	95.70	95.90
Dolarji	252—	262.50
Efektiv	4.84	5—
10 vin. cene		

Žitne cene v Budimpešti.

Termin.

Senica za oktober . . . za 50 kg K 7.57
" oktober 50 " 6.44
Koruta 50 " 6.18
maj za I. 1907 . . . 50 " 5.57
Dves 50 " 6.43

Efektiv.

10 vin. cene

Meteorologično poročilo.

Št. nad morjem 00.2. Srednji sračni tlak 786.0 mm.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
2. 7. 1906	737.7	16.7	sl. jgvzh	jasno
3. 7. 1906	738.8	12.3	sl. jzahod	jasno
2. pop. 1906	738.3	24.0	sr. jzvzhod	del. oblač.

Srednja včerajšnja temperatura: 16.4°, norma: 19.2°. — Padavina v mm 0.0.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prijateljskega sočutja, ki so nam došli ob smrti naše iskreno ljubljene matere, oziroma tače in stare matere, gospe

Hedvike Fabiani

izrekamo najtoplejšo zahvalo. Posebno se že zahvaljujemo davorateljem krasnih vencev in šopkov kakor tudi vsem onim, ki so predlagali pokojnico v Ljubljani in v Škofiji Loka spremjevali na poti k zadnjemu počitku. 2393

V Ljubljani, 30. junija 1906.

Zalujoči ostali.

Zahvala.

O prebridki, nenadomestni izgubi naše iskreno ljubljene, preblage mame, oziroma stare mame, tače in tete, gospe

Marije Vilar roj. Zarnik

došlo nam je toliko dokazov sožalja, da nam je le tem potom možno se vsem kar najiskrenje zahvaliti. Osobito se zahvaljujemo prečastitimi gospodom duhovnikom, visokordnemu gospodu baronu Rechbachu, gospoj baronici ter gospicam baronesam za častno spremstvo; gospodom pevcom za gantitive žalostinke ter vznemom, ki so došli od daleč in bližu spremi blago pokojnico na zadnji poti.

Prosimo tudi naj se nam blago hotno oprosti, ako kdo izmed sorodnikov, priateljev ali znancev pomota ni dobil posebnega obvestila.

V Dobru, dne 2. julija 1906.

Zalujoči ostali.

Zahvala.

s pasmo se proda v Kolodvorskih ulicah št. 7. 2389

Pravi bernhardinec

s pasmo se proda v Kolodvorskih ulicah št. 7. 2389

Steklena streha

in steklena stena, pripravna za rastlinjak ali atelier, se ceno proda.

Kje — pove upravnštvo "Slov. Naroda". 2385—1

Pokrit break

malo rabljen, v popoloma dobrem stanju za 6 oseb, lahek, za eno ali dvojuprege, se proda po nizki ceni.

Podrobnosti pri J. Pretnarju, trgovcu na Bledu. 2392—1

,ŠVICARIJA“

Jutri v sredo, 4. Julija t. l.

Velik vojaški koncert

pod osebnim vodstvom kapelnika gosp. CHRISTOPHA.

Začetek ob 1/2. 8. zvečer. Vstopnina 30 kr.

K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem

IVAN KENDA

restavratr.

2396

Znamenita moderno urejena tvornica

G. Skrbić

v Zagrebu, Ilica št. 40

priporoča svoje na glas

solidne in cene

žaluzije

lesene in platenne

rolete, lesene in

železne kapice

za okna kakor tudi

za trgovine itd.

Cenovnik zastonj in poštnine prost. 14

Oblastveno koncesjonirano učilište za krojno risanje in žensko krojstvo 2397—1

sprejme gospodične v pouk.

A Singer, Gosposke ulice 4.

Iz proste roke se pod ugodnimi

pogoji proda

pritlična hiša

s 4 stanovanji in vrtom v Zalokarjevih ulicah št. 8 v Vodmatu, Ljubljana. Hiša je se davka prosta.

Več se izve ravnotam. 2387—1

Kavarna in
restavracija

Hotel Balkan Trst

Nova zgradba, * 70 ele-
gančnih sob, * lift, * elek-
trična razsvetljava,
* kopelji, * cene zmerne.
2110-10 Počkaj in Kogl.

Karel Planinšek

Prva ljubljanska veležgalnica za kavo z elektriškim
obratom ter špecialna trgovina za kavo in čaj v Ljubljani
samo na Dunajski cesti, nasproti kavarne „Evropa“
(postajališče cestne železnice)

priporoča vsak dan na stroj sveže žgano kavo; najfinje vrste in
preizkušene zmesi po najnižjih cenah. Po pošti razpošiljam vsak dan.

Enonadstropnahiša

poleg cerkve, pripravna za vsako obrt, na trgu, z velikim 1600 m² metrov ob-
sežnim vrtom, gospodarskim poslopjem, hlevom, pralnico, z vodovodom, 2 kletmi
in 3 nijivami z žetvijo, katere se lahko prodajo kot stavbišča ker so ob glavnih
cesti. Vrt je ob reki Rini, osobito za strojarje pripraven, ker ni druge strojarne
v okraju ter so surovine poceni. se proda s prašiči in draga živilo vred.

Pojasnila daje lastnik v Kočevju, Glavni trg št. 90.

2005-13

BIBE

brezalkoholna pijača izvrst-
nega okusa iz sadnega soka
se dobiva pri 2365-2

G. PICCOLI, lekarnarju
v Ljubljani, Dunajska cesta.

En del tega soka, pomešanega s petimi
deli vode, da za mlade in stare, za zdrave
in bolne, prijetno, žejo gasečo, redilno
in za prebavne organe zdravo pijačo.

1 steklenica 1 krona.

Naročila se izvrše točno po povzetju

Spretna krojačica

2364-2 se išče.

Naslov v upravnistvu „Slov. Nar.“

Kupim poceni več dobro ohra-
njjenih moških in ženskih
koles.

Pismene ponudbe pod „Dobro kolo“,
poste restante, Ljubljana.

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOŠLICKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GKBOV 1887
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Mladičeva cesta št. 6.
Igralna ulica št. 6.
Telefon št. 154.

Restavracija „Narod. dom“
v Ljubljani.

Vsak dan sveže 2054-12

plzensko

in termalno pivo

zdrženih pivovarenu Žalec in Laški trg.
Priznano dobra vina in okusna
domača kuhanja.

Lep senčnat lipov vrt.
Za mnogoštevilni obisk se priporoča
restavrater.

Morsko = kopališče!

V novozidanem hotelu „Klotilda“
v Pečinah pri Sušaku tik morja z
lastnim kopališčem se odda še nekaj
elegantno urejenih sob

Stanovanje s hrano in prostim kopa-
liščem za osebo samo 5 K na dan.
Jamči se za dobro hrano, najboljše vino
in pivo v lastni restavraciji. Vožnja
od postaje Reka samo 15 minut.

Za obilni obisk se priporoča
Antonija Resch roj. Zupančič
2273-4 lastnica „Kopališča Klotilda“.

Gospodične in vdove! Pozor!

Od 40—45, ne pa izpod 35 let
starosti gospodična ali vdova brez otrok,
mirnega značaja, ki bi se hotela omoti-
žiti s priletnim premožnim obručnikom,
naj pošije, če mogoče s fotografijo,
svojo neeonomno ponudbo pod šifro
„Mariage“ na upravnštvo „Slov.
Naroda“.

Premoženje ni potrebno, če pa je,
ostane v porabo samo njej. O pogojih
možitve bi se dogovorilo pri eventual-
nem sestanku. Razumljivo je, da mora
tajnost biti na obeh straneh častna stvar.

2332-3

Slavnemu občinstvu naznanjam, da bodo

Slavnemu občinstvu naznanjam, da bodo